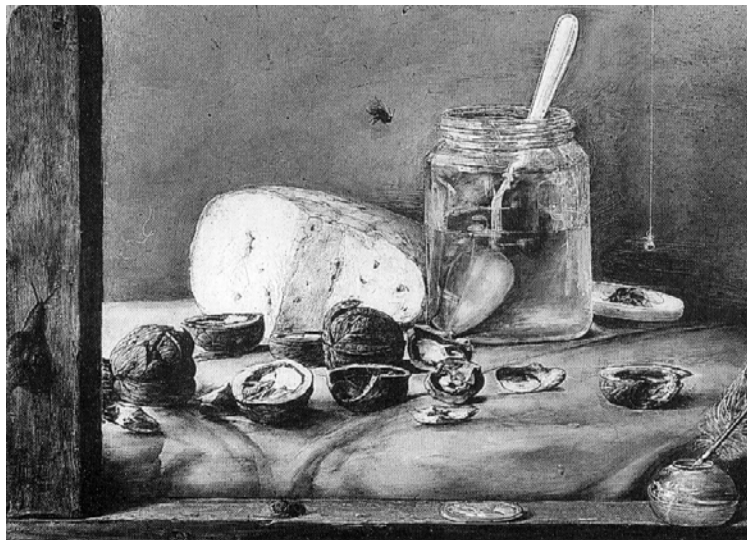

Vegyél egy napot

Vegyél egy napot a többiek közül, és ne kezdj vele semmit. Hagyd, hogy magában forogjon, mint a kacsalábon forgó vár, hagyd, hogy kivétel legyen, ne kezdj semmibe, amúgyis május van, és időjárási frontok vonulnak a jóformán robbanva nyíló orgonabokor lilája fölött, a felhők hasa és a legfelső szíromlevél összeér, hideg szikra pattan közöttük, vegyél ki egy napot a többiek közül, mintha gömbbé állt volna össze a felhő, hogy kivétel legyen. Amúgyis május van, ma meghalt valaki, ma valahol békét kötöttek, és időjárási frontok vonulnak, kipattan a hideg szikra és szól, tegyük együvé az eget és a földet, a felhők hasa és a legfelső szíromlevél összeér, ha két ujjunkra lámpát kapcsolunk, világítani fog egy-két órát, száraz eső esik, az üres patakmederben pók fut, de pár méterre fölötte, mintha oszlopokon állna, jön a víz is, fölnezünk erre az alacsony meteorcsóvára, fekete halak úsznak benne. Az oldalán megdőlvé imbolyog egy csónak, a csónakban egy alvó férfi fekszik, a feje alatt újság, az időjárásjelentés nyomja a tarkóját, egy nap a többi közül, mondja a cipője, és a kibomlott fűző mint harcsa bajsza lóg ki a csónakból, valaki meghalt és most szabadon járkal, hogy kivétel legyen, csak az láthatja meg, aki nem tud beszélni, valaki horkolni kezd fölöttünk, mintha a meteornak ördöge lenne, orgona, kivétel, kavics és pók a mederben, fönt a lent, együvé a világost és a szárazt, a sötétet és a vizeket, fölöttünk lábnyomok látszanak két méter magasan a levegőben, kár hogy nem tudok beszélni, valaki meghalt a többiek közül, vegyél egy napot.

HÚS ZOLTÁN: CSENDÉLET MÉZZEL